

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.645 van 1 december 2011
in de zaak A. 201.353/X-14.751.**

In zake : de b.v.b.a. SCHRIJNWERKERIJ VAN ROSSEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Chris De Nyn en Jeroen Pinoy
 kantoor houdend te 1840 LONDERZEEL
 Oudemanstraat 25/3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente OPWIJK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Wolstraat 56
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
 - a. het besluit van 27 januari 2011 van de gemeenteraad van Opwijk houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Brabantse beek”, bestaande uit een toelichtingsnota, een plan van de bestaande juridische en feitelijke toestand, een grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften, en
 - b. het besluit van 14 april 2011 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het voormelde gemeentelijk

ruimtelijk uitvoeringsplan, met uitsluiting van de kadastrale percelen gelegen in de afdeling 1, sectie B, nrs. 57/v2, 57/x2, 59, 57/e, 56 en 60.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inge Vande Gucht, die loco advocaten Chris De Nyn en Jeroen Pinoy verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip De Preter, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De gemeenteraad van Opwijk beslist op 26 januari 2006 een voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) “Brabantse beek” op te maken.

3.2. Het RUP “Brabantse beek” wordt opgemaakt ter uitvoering van de bindende bepaling 22 van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Opwijk, die bepaalt dat de gemeente een “open ruimte” ruimtelijk uitvoeringsplan opmaakt voor alle ruimten gekoppeld aan de “Brabantse Beek” in samenwerking en overleg met de betrokken gemeenten en de provincie.

Het plangebied bevindt zich tussen de kernen van Opwijk en Lebbeke. In het noorden en het oosten wordt de begrenzing bepaald door de gemeentegrens, in het zuiden door de Leirekensroute en in het westen door een landelijk woonlint. Het industriegebied wordt niet opgenomen, met uitzondering van een brede corridor langs de Asbeek. De oppervlakte van het plangebied bedraagt 88 ha.

Het RUP beoogt het vastleggen van de bestemmingen in de vallei van de Brabantse beek met als doel de open ruimte te vrijwaren. Er is een zonering in functie van de afstand tot de beek, waarbij van zuid naar noord worden onderscheiden: de woonstrook, de agrarische strook, de open agrarische strook en de beekvallei. Kernen worden afgebakend ten behoeve van natuurontwikkeling en de concentratie van landbouwinfrastructuren. Een netwerk van recreatieve paden doorkruist het volledige plangebied.

3.3. Volgens de voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse was het gebied nog grotendeels bestemd tot agrarisch gebied en een gedeelte tot industriegebied.

3.4. De verzoekende partij is eigenaar van een aantal percelen gelegen binnen en aan de rand van het plangebied.

De percelen die binnen het plangebied vallen, worden herbestemd van agrarisch gebied tot “natuurkerngebied” (de percelen met

nrs. 171, 172, 174/d2, 174/r) en tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien” (de percelen met nrs. 170/a en 175/g). Een klein gedeelte van het perceel met nr. 175/g wordt herbestemd van industriegebied tot “bouwvrij gebied voor grondgebonden landbouw in beekvalleien”. De percelen met nrs. 174/h2 en 178/b vallen buiten het plangebied, met uitzondering van een strook van 10 meter langsheen de Asbeek binnen perceel nr. 174/h2, die wordt herbestemd van industriegebied tot “natuurkerngebied”.

3.5. De plenaire vergadering vindt plaats op 12 november 2009.

3.6. Bij besluit van 24 juni 2010 van de gemeenteraad van Opwijk wordt het gemeentelijk RUP “Brabantse beek” voorlopig vastgesteld.

3.7. Tijdens het openbaar onderzoek dat over het voorlopig vastgestelde ontwerpplan wordt gehouden van 23 juli 2010 tot en met 21 september 2010, worden 18 bezwaarschriften ingediend, waaronder één namens de verzoekende partij.

3.8. De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: GECORO) van de gemeente Opwijk vergadert op 16 november 2010 over het plandossier, en adviseert de ingediende bezwaren grotendeels ongegrond te bevinden, maar tegelijk wel nog een aantal toevoegingen en aanpassingen te doen aan de plannen, stedenbouwkundige voorschriften en de toelichtende nota bij het RUP naar aanleiding van de ingediende adviezen en bezwaren.

De bezwaren van de verzoekende partij worden als volgt beantwoord:

Nr.	Indiener	Samenvatting	Behandeling door de GECORO
B03	NV Van Rossem	Geen coherente visie voor deel tussen Asbeek, Brabantse beek en Leireken.	In dit gedeelte van het plangebied worden 3 doelstellingen gecombineerd: het creëren van een toegang of ‘groene poort’ tot de vallei vanaf de Leirekensroute, het verbreden van de vallei van Asbeek en het versterken van de natuur ter hoogte van de samenvloeiing van de Asbeek en de Brabantse beek. Dat dit op plan leidt tot een grillige afbakening en een weinig samenhangend plangebied is een vormelijke afweging.
		Verdere ontwikkeling van de Leirekensroute beperkt ontwikkelingsmogelijkheden van bestaand bedrijf in industriezone	Aan de oostzijde van de Asbeek worden 2 percelen volledig herbestemd naar natuurgebied

			en twee percelen slechts over een smalle strook langs de beek. De volledige herbestemming van de twee meest zuidelijke percelen dient voor het materialiseren van de 'groene poort' aan de Leirekensroute. Dit wordt benadrukt door hier bijkomend een mogelijkheid te scheppen voor het oprichten van infrastructuur voor landschapsbeleving en recreatief medegebruik. De achterliggende percelen liggen verder verwijderd van de Leirekensroute. Deze percelen worden niet herbestemd, op een zone van 10 meter breed langs de beek na. Dit creëert een geïsoleerd natuurgebiedje in industriezone. Er is op zich geen sprake van een verdere ontwikkeling van de Leirekensroute, omdat deze route buiten het plangebied van het RUP ligt. Er is wel sprake van het versterken van de verbinding tussen de Leirekensroute en de vallei van de Brabantse beek. Bestaande bedrijven worden niet getroffen door een volledige herbestemming, enkel door het verbreden van de corridor rond de Asbeek. Gezien de grootte van de resterende oppervlakte bedrijvenzone, blijven er voldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor de bestaande bedrijven. De bestaande regelgeving biedt reeds garanties voor het behoud van een open corridor langs de beek. Er is een verplichte 5 meter vrije zone voor ruimingswerken langs de beek. Op het bedrijventerrein wordt een buffer van minimum 15 meter voorzien. Het RUP verbreedt de oeverzone langs de beek met 5 meter om de corridor langs de Asbeek te versterken. Deze verbreding versterkt de natuurlijke, de recreatieve en de landschappelijke structuur. De planopties voor de zone langs de Asbeek zijn een rechtstreekse vertaling van de bindende bepaling van het GRS tot het herbestemmen van een deel van de industriezone langsheen Asbeek naar een open ruimte functie. Het RUP is conform de bepalingen uit het GRS maar getuigt niet steeds van een consequente visie. De bezwaren zijn deels gegrond, met name wat de oostelijke zijde van de Asbeek en de aansluiting met de Leirekensroute betreft. Omdat het plangebied in deze fase niet uitgebreid kan worden, adviseert de GECORO om de herbestemming van het industriegebied langs de Asbeek te beperken tot een strook van 10 meter breed aan weerszijden van de beek.
--	--	--	---

		Ontwikkelingsmogelijkheden van percelen landbouwgrond worden beperkt door herbestemming naar bouwvrij agrarisch gebied of natuurkern.	Het RUP voorziet overgangsmaatregelen voor percelen die in natuurkern zijn gelegen maar nog een agrarisch gebruik kennen. Hierdoor kan de landbouwactiviteit verder gezet worden. Het bouwvrije karakter is een extra beperking. Op het moment dat de bestemming natuur is gerealiseerd, kan het perceel echter niet terug een landbouwfunctie krijgen. Dit voorschrift moet het (tijdelijk) verder zetten van landbouwactiviteit mogelijk maken en komt dus tegemoet aan de bezwaren.
--	--	---	--

3.9. Bij het eerste bestreden besluit van 27 januari 2011 van de gemeenteraad van Opwijk wordt het gemeentelijk RUP “Brabantse beek” definitief vastgesteld.

3.10. Bij het tweede bestreden besluit van 14 april 2011 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt het gemeentelijk RUP “Brabantse Beek” goedgekeurd, met uitsluiting van de kadastrale percelen gelegen in afdeling 1, sectie B, nrs. 57/v2, 57/x2, 59, 57/e, 56 en 60.

De uitsluiting van deze percelen uit het gemeentelijk RUP wordt als volgt gemotiveerd:

“Op basis van tussenkomst van de bio-teler David Van den Houte, en de brief van de gemeente Opwijk aan de deputatie van 6 april 2011 waaruit blijkt dat de gemeenteraad niet op de hoogte was van de geplande activiteiten van bio-teler David Van den Houte, en de gemeente de toekomst van deze landbouwer niet wenst te hypothekeken, kan ingestemd worden met de uitsluiting van de betrokken kadastrale percelen, gelegen: afdeling 1, sectie B, nrs. 57v2, 57x2, 59, 57e, 56 en 60 uit het plan”.

3.11. Het voormelde besluit van de deputatie van 14 april 2011 wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 maart 2011.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de

grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting door de verzoekende partij

5.2. In haar verzoekschrift zet de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden gemeentelijk RUP haar kan berokkenen, uiteen als volgt:

“Door de herbestemming van de eigendommen van verzoekster wordt haar groei onmogelijk gemaakt.

Verzoekster heeft in 1995 aanzienlijke kosten gemaakt voor de aanleg van Leireken, kosten die noodzakelijk waren en nog steeds afgeschreven worden.

(...)

Verzoekster had plannen om verder uit te breiden, meer bepaald naar Leireken toe, doch door herbestemming van een deel van haar eigendom is dit thans onmogelijk. Bovendien wordt zij op het resterende deel industriegebied geconfronteerd met bouwbeperkingen aan de rand.

Wanneer zij op zoek moet gaan naar een nieuwe locatie in een ander bedrijventerrein, zijn de kosten voor aanleg van Leireken verloren, dreigt ze cliënteel te verliezen e.d.m.

Het handhaven van het Ruimtelijk Uitvoeringsplan ‘Brabantse Beek’ brengt de bedrijfsvoering van verzoekster onmiddellijk in het gedrang”.

Beoordeling

5.3. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

5.4. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de kosten die zij heeft gemaakt voor de aanleg van Leireken verloren dreigen te gaan bij herlokalisatie op een ander bedrijventerrein, moet enerzijds vastgesteld worden dat een eventuele herlokalisatie louter hypothetisch is en anderzijds dat dit een financieel nadeel betreft. Een financieel nadeel is in beginsel niet moeilijk te herstellen. De verzoekende partij brengt geen enkel concreet gegeven bij waaruit zou kunnen blijken dat dit te dezen wel het geval zou zijn. Hetzelfde geldt wat betreft de dreiging cliënteel te verliezen in geval van een herlokalisatie.

5.5. In zoverre de verzoekende partij de onmogelijkheid om uit te breiden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert, dient te worden vastgesteld, niet alleen dat dit voor de verzoekende partij in wezen neerkomt op een louter financieel nadeel, waarvan zij niet aantoonst dat dit moeilijk te herstellen zou zijn, doch ook dat de onmiddellijke nood tot uitbreiding van haar bedrijf op geen enkele wijze aan de hand van stukken maar enigszins aannemelijk wordt gemaakt. In haar uiteenzetting beperkt de verzoekende partij zich tot de loutere bewering dat “haar groei onmogelijk wordt gemaakt” en stelt zij enkel op algemene wijze dat zij “plannen (had) om verder uit te breiden”, die “door herbestemming van een deel van haar eigendom (...) thans onmogelijk (is)” en dat “zij op het resterende deel industriegebied geconfronteerd (wordt) met bouwbeperkingen aan de rand”, zonder evenwel het bestaan van deze plannen concreet te tonen, en zonder concreet toe te lichten op welke wijze de “bouwbeperkingen aan de rand” haar in haar bedrijfsvoering onmiddellijk en zonder dat kan worden gewacht op een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring, een ernstig én moeilijk te herstellen nadeel kan berokkenen. Ten overvloede kan ook worden vastgesteld dat in de gegeven omstandigheden de tweede verwerende partij terecht opmerkt dat de minieme inname van het gebied dat voordien volgens het gewestplan tot industriegebied was bestemd, niet van aard is om de uitbreidingsmogelijkheden van de verzoekende partij ernstig in het gedrang te brengen.

5.6. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk

maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5.7. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een december 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens